

5425
A. 3293.

duft ja Koplist.

5425

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiiviraamatukogu

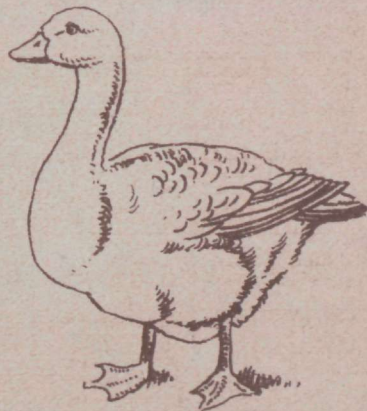
35614

Sammas ja talleid.

Sambad armsad lastele,
Armsad ja ka kallid,
Olgu kirjus,
mustad nad.
Olgu walged, hallid.

Keske karjamaale pani
Selle waike walge ani —
Kes nii armas minule —
Ütle, kas ka sinule?

Ani.

Miks need kassid sin nii wahil?

Uoh, nad on ju hiirejahil,

Wahiwad ja walwawad,

Uäewad hiirt, kis salwawad;

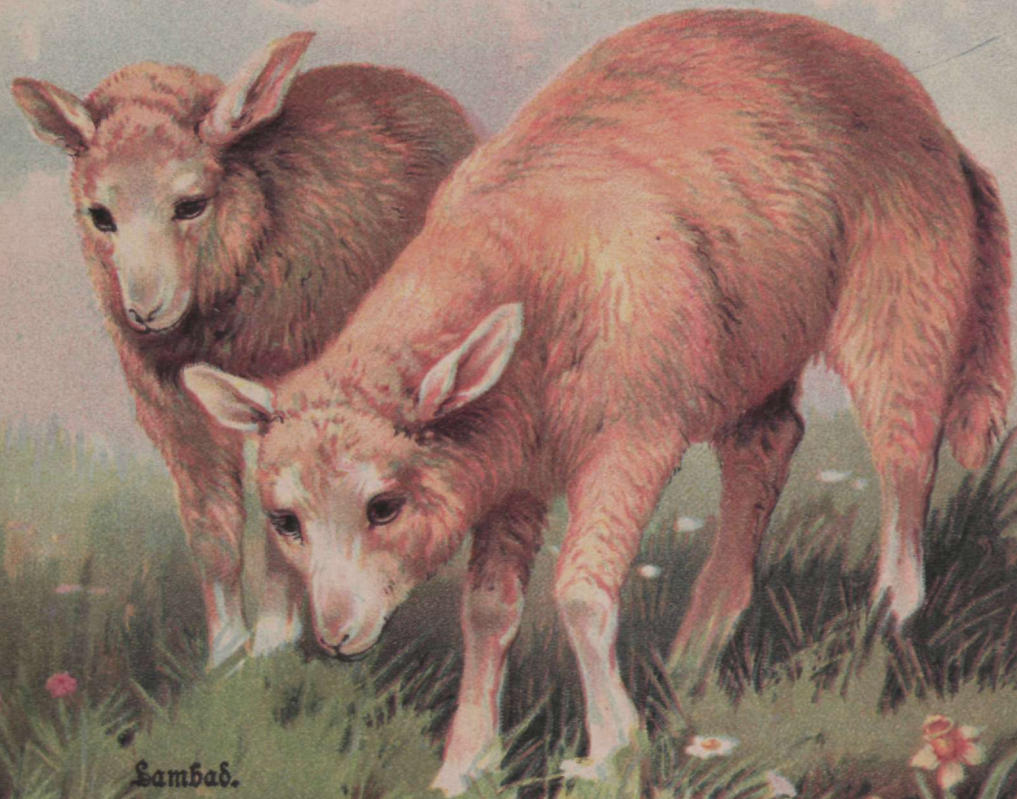
Et ei kahju teeks meil hiired,

Hiiri püüdma on nad kiired.

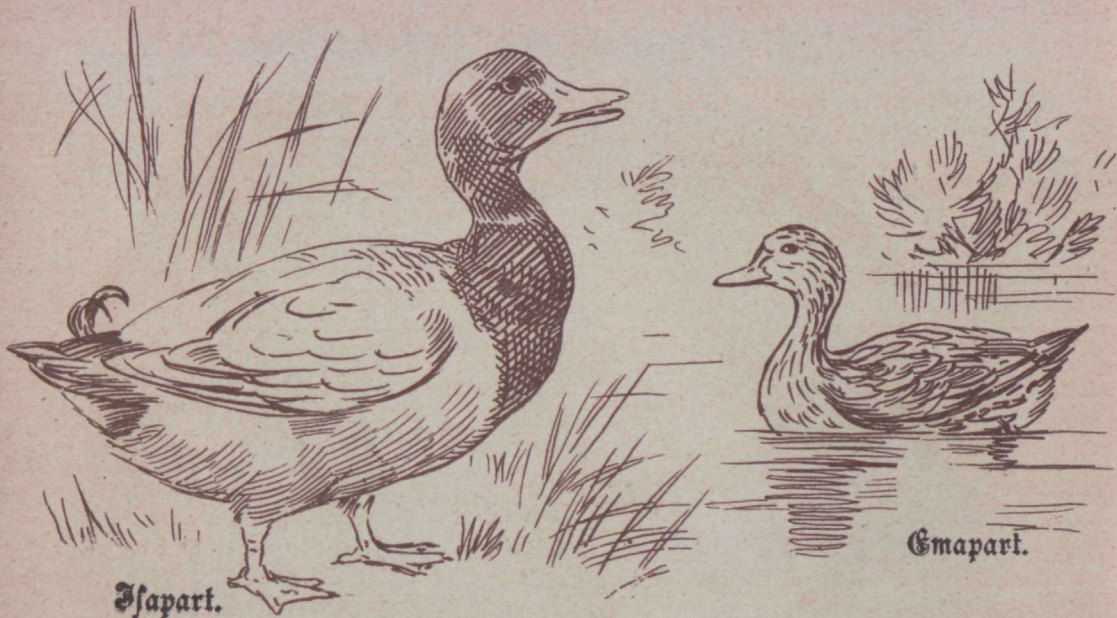

Kassid.

Küll talledele rohi sin wõib maitsta,
Kuid kelle kohus on neid karjas kaitsta?

Lambad.

Isapart.

Emapart.

Emapart ujumas kiigis,
Kaunis kalade riigis,
Isapart kaldale jääb vaatma,
Tahab teda ka minna saatma.

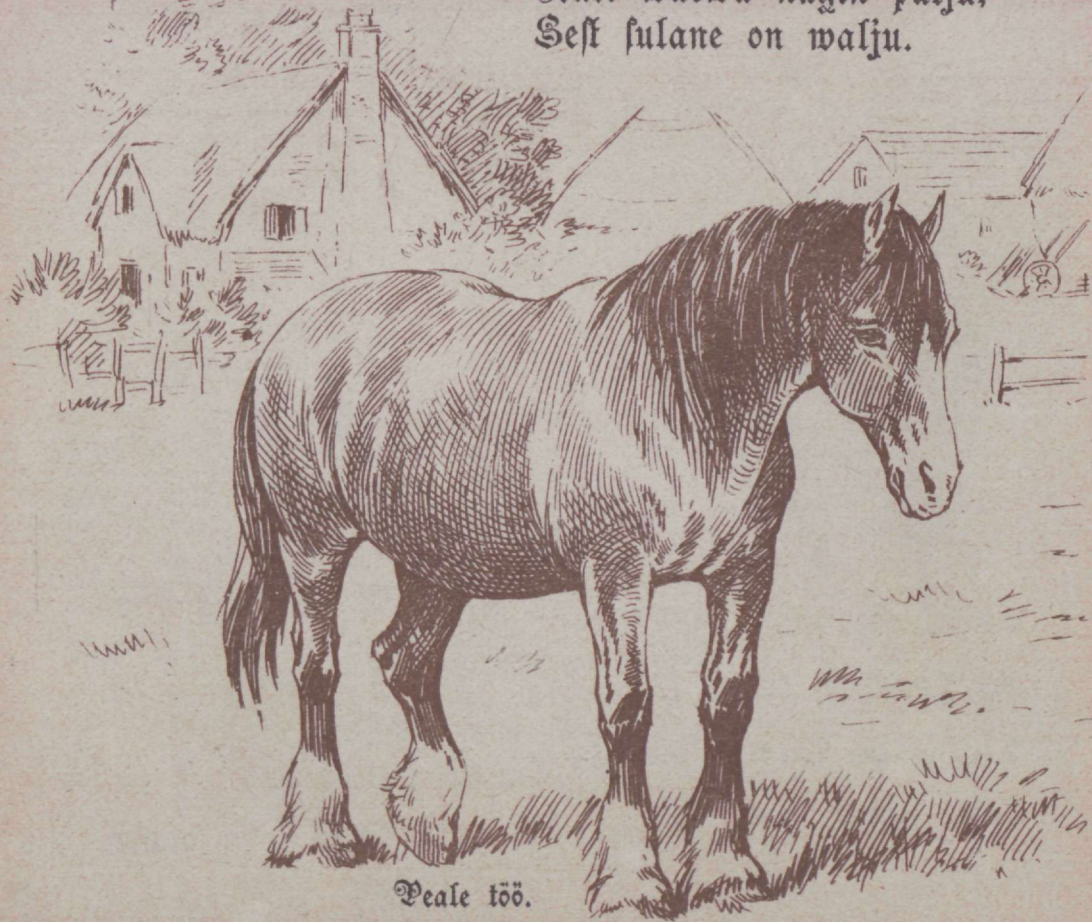
Draw istub, kõrvas pikka
Nõnda istub ta seal ikka

Et läheks ast nurja
Ja hiired ei teeks kurja,
Seal olgu kärmas kasstke
Siin käima hiirejahile.

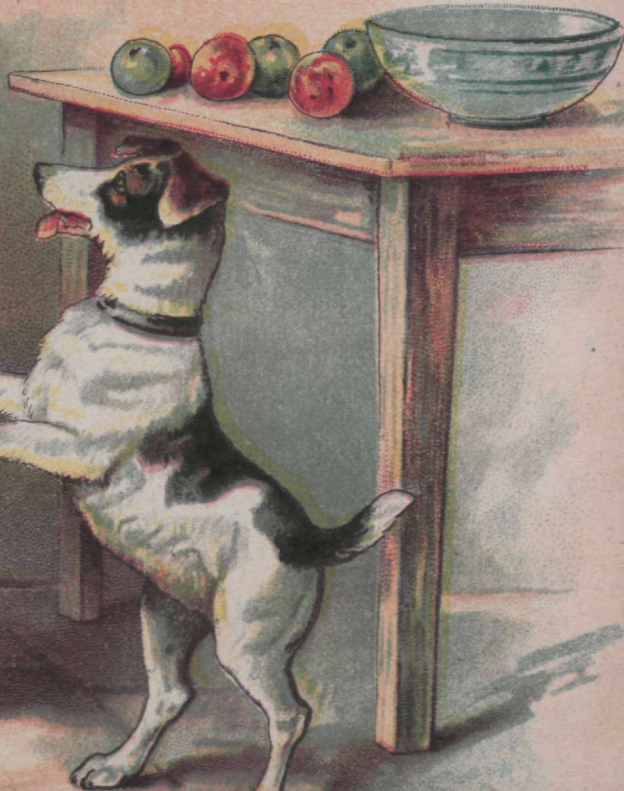

Küll waewa nägin palju,
Sest sulane on walju.

Peale töö.

Miss on sul mōttes,
lappfuke?
Nu lappes kallid
on minule

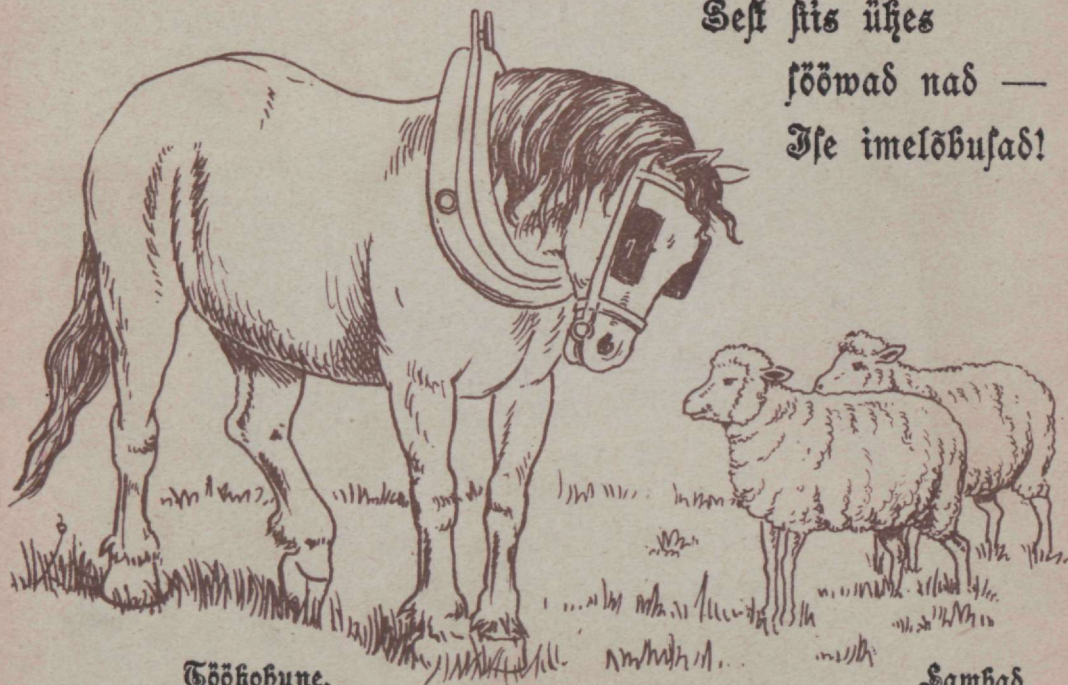
Sambapaar ja hobune

Ustarad üksteisele,

Seft kis ühes

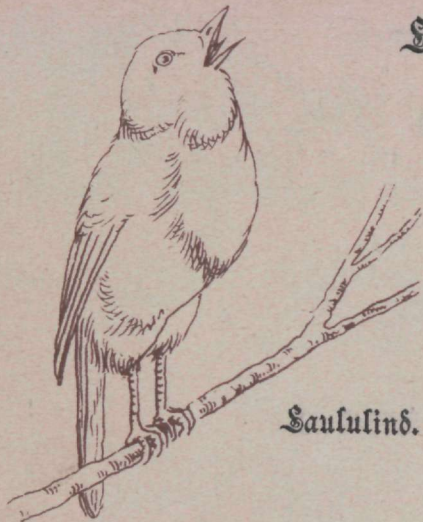
sööwad nad —

Ise imelõbusad!

Tööhobune.

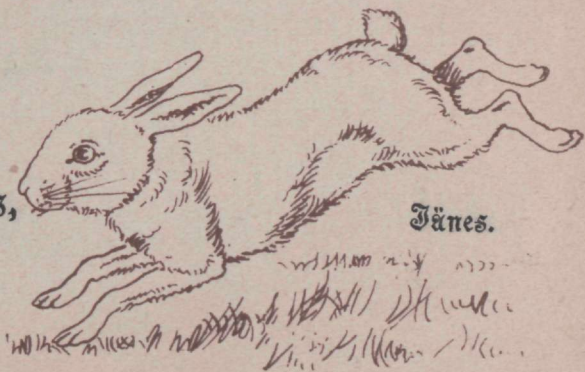
Sambad.

Saululind.

Sind laulab lõbul oksa peal,
Tal imeselge, ilus heal,
Ta kõiki kurbi rõemustab
Ja rõemu rõemsal
suurendab.

Kui jahimees ruttu
nüüd püsti jookks,
Küll pea lõpeks
stis jänese jookks.

Jänes.

Oi, oi, oi, oi, kisseke,

Ei ilus ole see tõeste!

Kaaren istub sin puuris,

Keda ta küll luuris?

Tahab wist pääseda —

Kudas, ei tea ta!

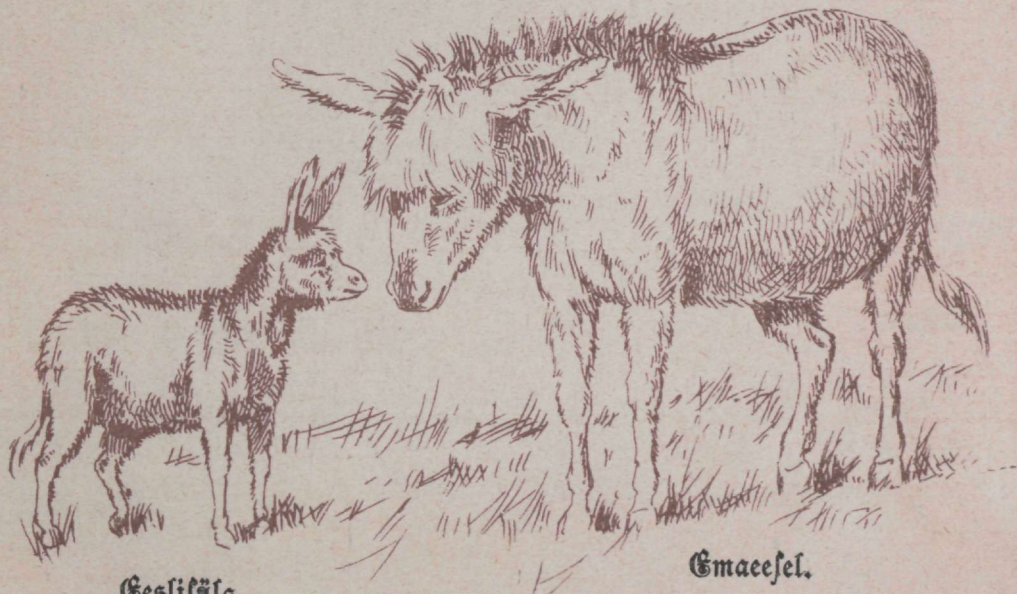
Kaaren.

Gesli ema ütleb: Sapsuke,

Isa jälgil käi sa järgeste!

Selle peale kostab rõemuga

Pojuke: i-a, i-a, i-a!

Gesli jälg.

Emaesel.

Šökull nägi ülewalt

Suure müüri prao alt

Šökull.

Siired.

Siirest, ja kisaga
Kraptsama neid
tõttab ta.

Pika, Paka — waat' kui arad nad —
Aruldase wõera leiavad.

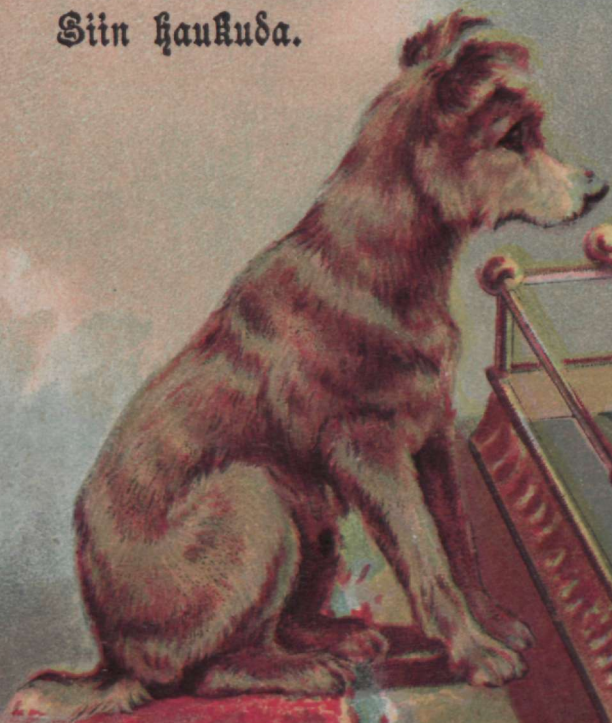

Kilpkonn.

Si nad julge sinna
Ühelgi hingimisel

ligi minna!

Arants wahib wirgalt tulesse
Ja kargab warsti ülesse,
Et wõerast nähtust wiõaga
Siin õaukuda.

Unistaja.

Pois on jätnud kahwli maha

Wälja toaseina takja.

Raaro näeb ja imestab,

Peab aru, kuidas saab

Poist wiiskirjutada

Üles numbrid

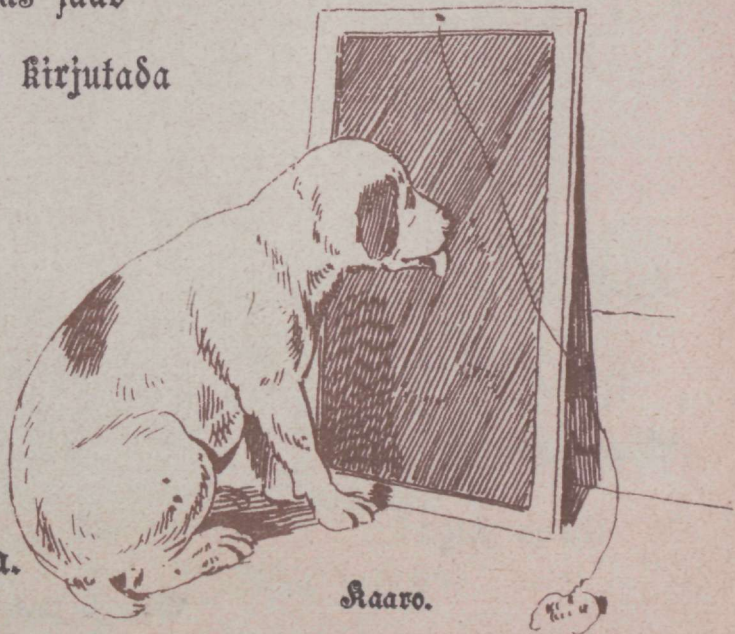
Kuni sada.

Null näeb worsti

moodi wälja,

See ehk kustutab

ka nälja.

Raaro.

K. u

Kanapoeg see kaagutab:

Mis nüüd minust

waesest saab!

Olen ilma koduta,

Kuhu pean minema?

Kuid imestades

küsis siga:

Wau, mis on sinul

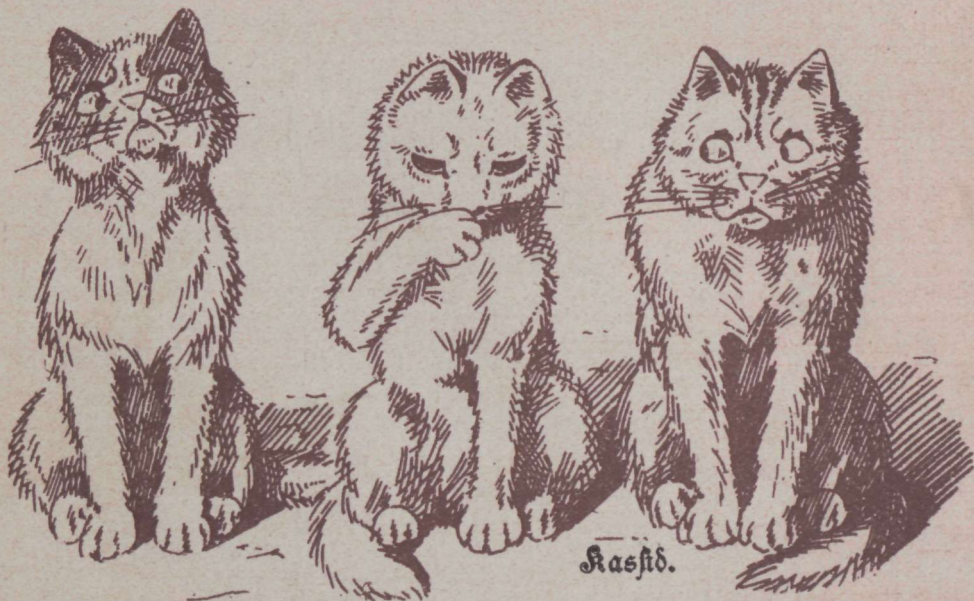
ilmas wiga?

Wau ja seab.

Kolm kasti iselaadi —

Kust need siis kätte saadi?

Nad wahiwad ja wahiwad

Ja naljatades jahiwad.

Kes kätib keelatud teel,
Seiab hirmutuse eel.

Solatus.

Virgalt, kuigi on ju wana,
Poegade juures seisab kana,

Tagab neile teri wälja,

Kustutab

nii nende

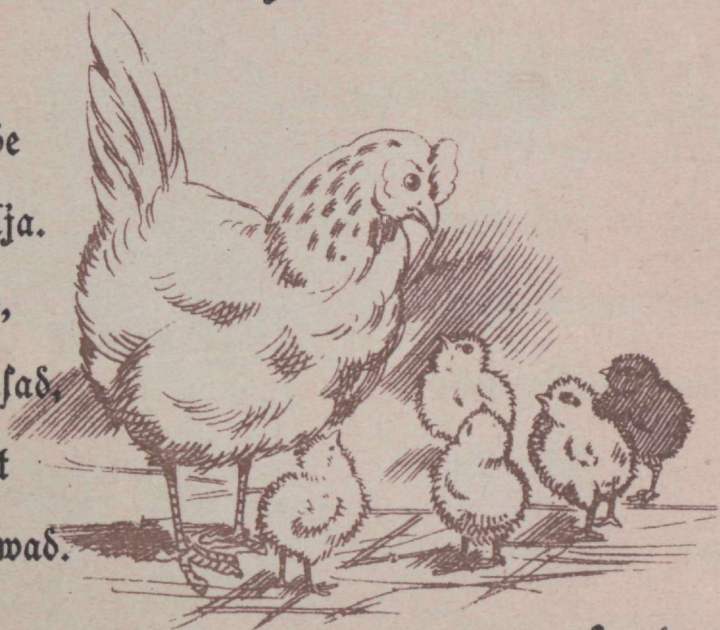
nälja.

Pojad, noored,

ilusad,

Tänulikult

piiksumad.

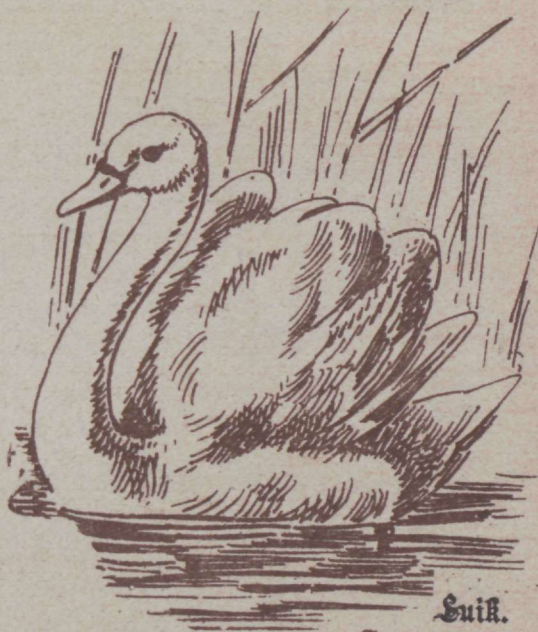

Kanad.

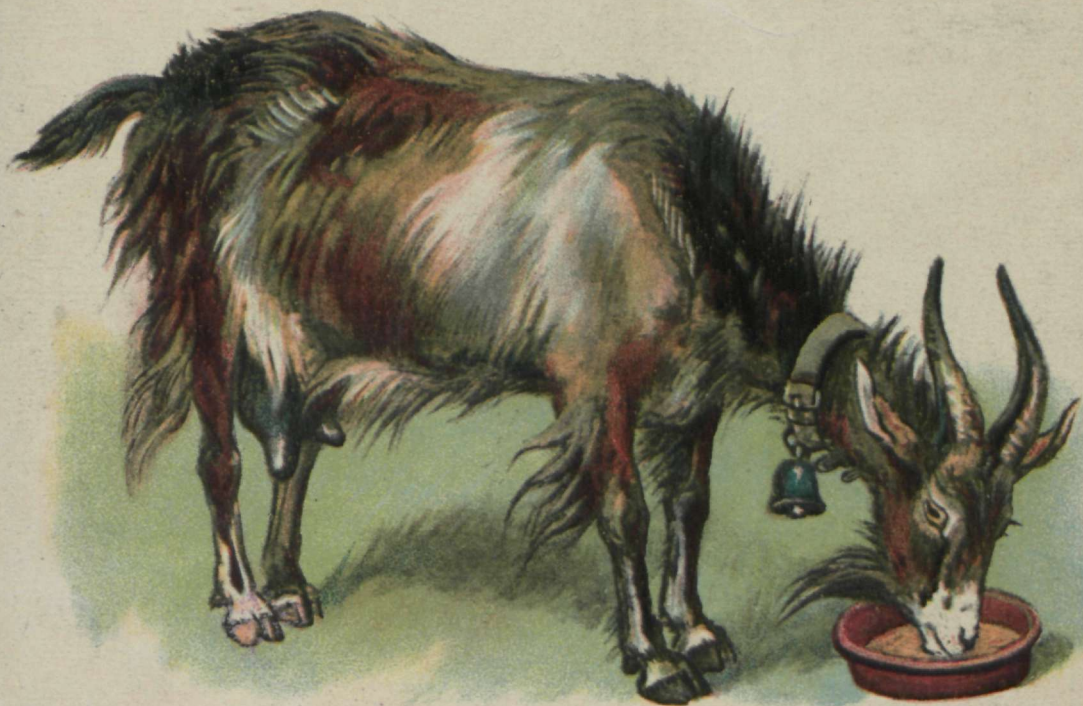

Rotid hirmsad elukad,
Kõik, mis saavad,
rööwivad.

Suik on tore lind,
Rõemusteles mind.
Sustil wahin teda
Ja weel ütlen seda:
Teda hoida tahhan ma,
Toitu talle jagan ka!

Suik.

A. Molling & Co trükk h̄annover'is.

G. Pihlaka kirjastus, Tallinnas.